

บทที่ 5

การปกป้อง

ส่วนที่ 1

นิยาม

ข้อ 501

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

- (เอ) “อุตสาหกรรมภายใน” หมายถึง ผู้ผลิตโดยรวมที่ผลิตสินค้าที่เหมือนกัน หรือสินค้าซึ่งแข่งขันกัน โดยตรงกับสินค้านำเข้า หรือผู้ผลิตภายในซึ่งมีผลผลิตรวมกันของสินค้าที่เหมือนกัน หรือซึ่งแข่งขันกัน โดยตรงกับสินค้านำเข้ารวมกันเป็นสัดส่วนใหญ่ของผลผลิตภายในทั้งหมดของสินค้าดังกล่าว
- (บี) “มาตรการชั่วคราว” หมายถึง มาตรการปกป้องชั่วคราวตามที่กำหนดในข้อ 505
- (ซี) “มาตรการปกป้อง” หมายถึง มาตรการปกป้องตามที่กำหนดในข้อ 502
- (ดี) “มาตรการปกป้องพิเศษ” หมายถึง มาตรการปกป้องพิเศษตามที่กำหนดในข้อ 509
- (อี) “ความเสียหายรุนแรง” หมายถึง ความเสียหายโดยรวมที่มีนัยสำคัญที่กระทบต่อสถานะของอุตสาหกรรมภายใน
- (เอฟ) “ช่วงเวลาปรับเปลี่ยน” ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง หมายถึง ระยะเวลาจากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ จนถึงวันที่ได้มีการยกเลิกอากรศุลกากรของสินค้านั้นตามภาคผนวก 2

ส่วนที่ 2

มาตรการปกป้องในช่วงเวลาปรับเปลี่ยน

ข้อ 502

การใช้มาตรการปกป้อง

หากการลดหรือการยกเลิกอากรศุลกากรตามความตกลงนี้ ทำให้สินค้าที่มีถิ่นกำเนิดของภาคีฝ่ายหนึ่งถูกนำเข้ามายังดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งในปริมาณที่เพิ่มขึ้น ทั้งในปริมาณที่เพิ่มขึ้นจริงหรือเพิ่มขึ้นโดย

เปรียบเทียบกับผลผลิตในประเทศ และอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดความเสียหายรุนแรงหรือเป็นภัยคุกคามอย่างแท้จริงดังกล่าวต่ออุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าเหมือนกัน หรือสินค้าที่แข่งขันกัน โดยตรงภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้นอาจใช้มาตรการปกป้องในขอบเขตที่น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นเพื่อปกป้องหรือเยียวยาต่อความเสียหายรุนแรง และเพื่ออำนวยความสะดวกให้เกิดการปรับตัว ประกอบด้วย

- (เอ) การระงับการลดอัตราอากรศุลกากรใด ๆ ต่อไปสำหรับสินค้าตามที่กำหนดไว้ภายใต้ความตกลงนี้ หรือ
- (บี) การเพิ่มอัตราอากรศุลกากรที่เรียกเก็บจากสินค้าในระดับที่ไม่เกินอัตราที่ต่ำกว่าของ
 - (1) อัตราอากรศุลกากรที่เรียกเก็บจริงกับสินค้าของทุกประเทศเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง (อัตราอากรปกติ) ในขณะที่ใช้มาตรการ หรือ
 - (2) อัตราอากรศุลกากรที่เรียกเก็บจริงกับสินค้าของทุกประเทศเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง (อัตราอากรปกติ) ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับหนึ่งวัน

ข้อ 503

ขอบเขตและระยะเวลาของมาตรการปกป้องในช่วงเวลาปรับเปลี่ยน

1. ให้ภาคีใช้มาตรการปกป้องได้เฉพาะในช่วงระยะเวลาเท่าที่จำเป็นเพื่อปกป้องหรือเยียวยาความเสียหายรุนแรงและเพื่ออำนวยความสะดวกปรับตัว ภาคีอาจใช้มาตรการปกป้องในช่วงแรกได้ไม่เกินกว่าสองปี ระยะเวลาของมาตรการปกป้องอาจจะขยายได้อีกไม่เกินสองปี ทั้งนี้ จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในบทนี้ ระยะเวลาทั้งหมดของมาตรการปกป้องซึ่งรวมทั้งระยะเวลาที่ได้ขยายออกไปดังกล่าวจะต้องไม่เกินหกปี ให้ยกเลิกมาตรการปกป้องสินค้าภายในสองปีหลังจากสิ้นสุดช่วงเวลาปรับเปลี่ยนสำหรับสินค้านั้น ทั้งนี้ โดยไม่คำนึงถึงระยะเวลาของมาตรการดังกล่าว หรือไม่ว่ามาตรการดังกล่าวจะได้รับการขยายออกไปหรือไม่ ห้ามใช้มาตรการปกป้องใหม่กับสินค้าหลังจากวันนั้น
2. เพื่ออำนวยความสะดวกปรับตัวในสถานการณ์ที่ระยะเวลาที่เสนอในการใช้มาตรการปกป้องเกินกว่าหนึ่งปี ให้ภาคีฝ่ายที่ใช้มาตรการดังกล่าวผ่อนคลายความเข้มงวดตามลำดับในช่วงปกติระหว่างที่ใช้มาตรการ รวมถึงในช่วงที่ขยายระยะเวลาออกไป
3. ห้ามมิให้ภาคีใช้มาตรการปกป้องหรือมาตรการชั่วคราวเกินกว่าหนึ่งครั้งกับสินค้าเดียวกัน จนกว่าช่วงระยะเวลาได้ผ่านพ้นไปเท่ากับระยะเวลาของการใช้มาตรการในครั้งก่อน หลังจากการสิ้นสุดลงของการใช้มาตรการปกป้องหรือมาตรการชั่วคราวก่อนหน้านี้

4. ภาคิไม่อาจใช้มาตรการปกป้องหรือมาตรการชั่วคราวกับสินค้าที่อยู่ภายใต้มาตรการที่ภาคิใช้ตามข้อ 19 ของแกตต์ 1994 และความตกลงดับบลิวทีโอว่าด้วยมาตรการปกป้อง ความตกลงดับบลิวทีโอว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม หรือข้อบทที่เก็วข้องอื่นใดในความตกลงดับบลิวทีโอ หรือภาคิไม่อาจคงให้มิต่อไปซึ่งมาตรการปกป้องหรือมาตรการชั่วคราวกับสินค้าที่อยู่ภายใต้มาตรการที่ภาคิใช้ตามข้อ 19 ของแกตต์ 1994 และความตกลงดับบลิวทีโอว่าด้วยมาตรการปกป้อง ความตกลงดับบลิวทีโอว่าด้วยสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม หรือข้อบทที่เก็วข้องอื่นใดในความตกลงดับบลิวทีโอ

5. เมื่อสิ้นสุดการใช้มาตรการปกป้อง ให้ภาคิฝ่ายที่ใช้มาตรการดังกล่าวใช้อัตราอากรศุลกากรที่กำหนดไว้ในตารางพิกัดอัตราศุลกากรของตนตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 ณ วันที่มาตรการสิ้นสุดลง เสมือนหนึ่งว่าไม่เคยมีการใช้มาตรการปกป้องนั้นมาก่อน

ข้อ 504

การไต่สวน

1. ภาคิอาจใช้หรือขยายมาตรการปกป้องเฉพาะภายหลังที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคิได้ทำการไต่สวนเพื่อตรวจสอบผลกระทบของการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดของภาคิอีกฝ่ายหนึ่งต่ออุตสาหกรรมภายใน โดยพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น ผลผลิต ความสามารถในการผลิต ระดับการขาย การใช้กำลังการผลิต สินค้าคงเหลือ ส่วนแบ่งการตลาด การส่งออก ค่าจ้างแรงงาน การจ้างงาน ราคาภายในประเทศ กำไร และการลงทุน ซึ่งไม่มีตัวแปรใดเป็นตัวชี้ขาด เมื่อปัจจัยซึ่งนอกเหนือจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดของภาคิอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากการลดหรือยกเลิกอากรศุลกากรตามความตกลงนี้ ได้ก่อให้เกิดความเสียหายในเวลาเดียวกันต่ออุตสาหกรรมภายใน ความเสียหายดังกล่าวจะต้องไม่ถือว่าเป็นความเสียหายอันเนื่องมาจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้น

2. ให้การไต่สวนภายใต้วรรค 1 ดำเนินการตามกระบวนการที่จัดตั้งขึ้นและเปิดเผยต่อสาธารณชนก่อนหน้า นี้โดยสอดคล้องกับบทที่ 14 ของความตกลงนี้ ให้การไต่สวนดังกล่าวรวมถึงการประกาศสาธารณะที่สมเหตุสมผลต่อผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด และการรับฟังความเห็นของสาธารณชน หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสมซึ่งผู้นำเข้า ผู้ส่งออกและผู้มีส่วนได้เสียอื่นสามารถแสดงหลักฐานและความเห็น รวมทั้งโอกาสที่จะตอบชี้แจงการนำเสนอของอีกฝ่ายหนึ่ง และเสนอความเห็นของตน รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะการใช้มาตรการปกป้องจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือไม่ เมื่อการไต่สวนเสร็จสิ้นลง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเผยแพร่รายงานที่ระบุผลการไต่สวน และข้อสรุปเหตุผลที่บรรลุในประเด็นที่เกี่ยวข้องทั้งหมดทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายโดยพลัน

3. ข้อมูลใด ๆ ที่มีความลับโดยสภาพหรือที่จัดให้บนพื้นฐานที่เป็นความลับ จะต้องได้รับการปฏิบัติให้เป็นความลับตามเหตุที่ได้แสดงไว้โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยไม่ได้รับการ

อนุญาตจากคู่กรณีที่ให้ข้อมูลดังกล่าว คู่กรณีที่ให้ข้อมูลลับอาจได้รับการร้องขอให้จัดส่งสรุปข้อมูลดังกล่าวที่ไม่ใช่ความลับ หรือหากคู่กรณีดังกล่าวระบุว่าข้อมูลดังกล่าวไม่สามารถสรุปได้ ก็จะต้องให้เหตุผลถึงการไม่สามารถสรุปข้อมูลดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม หากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพบว่าคำขอเพื่อให้เป็นความลับไม่มีเหตุผลเพียงพอ และหากคู่กรณีที่เกี่ยวข้องไม่ยินยอมให้เผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณะ หรือไม่ยินยอมที่จะอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในรูปแบบที่เป็นการทั่วไปหรือสรุป เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอาจไม่รับฟังข้อมูลดังกล่าว เว้นแต่คู่กรณีนั้นจะสามารถแสดงต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจนเป็นที่พอใจว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ถูกต้องจากแหล่งที่เหมาะสม

ข้อ 505

มาตรการชั่วคราว

1. ในสภาวะการณ์ที่วิกฤตและไม่เป็นปกติอย่างสูง ซึ่งหากล่าช้าอาจก่อให้เกิดความเสียหายจนยากเกินกว่าที่จะแก้ไข ภาคิอาจใช้มาตรการปกป้องชั่วคราวตามการวินิจฉัยเบื้องต้นว่ามีหลักฐานที่ชัดเจนว่าการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผลมาจากการลดหรือการยกเลิกอากรตามความตกลงนี้ ได้ก่อหรือกำลังคุกคามให้เกิดความเสียหายรุนแรง ระยะเวลาการใช้มาตรการชั่วคราวดังกล่าวจะต้องไม่เกิน 200 วัน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระยะเวลาของข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องในข้อ 502 503 และ 504 ระยะเวลาที่ใช้มาตรการชั่วคราวดังกล่าวใดๆ จะต้องนับเป็นส่วนหนึ่งของระยะเวลาทั้งหมดที่กล่าวถึงในข้อ 503 (1) ให้คืนอากรศุลกากรใดๆ ที่เรียกเก็บเพิ่มเติมโดยผลของการใช้มาตรการชั่วคราวดังกล่าวโดยพลัน หากการไต่สวนในภายหลังที่กล่าวถึงในวรรค 1 ของข้อ 504 ไม่ได้วินิจฉัยว่าการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดจากภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ได้ก่อหรือได้คุกคามให้เกิดความเสียหายรุนแรงต่ออุตสาหกรรมภายใน ในกรณีดังกล่าว ภาคีซึ่งใช้มาตรการดังกล่าวจะต้องใช้อัตราอากรศุลกากรที่กำหนดไว้ในตารางพิกัดอัตราศุลกากรของตนตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 เสมือนหนึ่งว่าไม่เคยมีการใช้มาตรการชั่วคราวนั้นมาก่อน

2. ในการพิจารณาว่ามีสภาวะการณ์ที่วิกฤตและไม่เป็นปกติอย่างสูงดังกล่าวหรือไม่ ภาคิจะต้องคำนึงถึงอัตราที่เพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดจากภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งปริมาณที่เพิ่มขึ้นจริงหรือเพิ่มขึ้นโดยเปรียบเทียบ และปริมาณโดยรวมของการนำเข้าสินค้าของภาคีดังกล่าวจากภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง โดยเปรียบเทียบ กับปริมาณการนำเข้าสินค้านี้ทั้งหมด ซึ่งเป็นผลจากการลดหรือยกเว้นอากรที่เรียกเก็บจากสินค้าตามความตกลงนี้

ข้อ 506

การแจ้งและการปรึกษาหารือ

1. ให้ภาคีแจ้งภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบโดยพลันเป็นลายลักษณ์อักษร เมื่อ
 - (เอ) เริ่มทำการไต่สวนภายใต้ข้อ 504

- (บี) ทำการวินิจฉัยเกี่ยวกับความเสียหายรุนแรงหรือเป็นภัยคุกคามอย่างแท้จริงดังกล่าว ที่เกิดจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง อันเป็นผลจากการลดหรือการยกเลิกอากรศุลกากรที่เรียกเก็บจากสินค้านี้ดังกล่าวตามความตกลงนี้
- (ซี) ทำการตัดสินใจที่จะใช้หรือขยายมาตรการปกป้อง รวมทั้งมาตรการชั่วคราว และ
- (ดี) ทำการตัดสินใจที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงมาตรการปกป้องที่ใช้ก่อนหน้านี้

2. ภาคีจะต้องจัดหาสำเนารายงานฉบับที่เปิดเผยต่อสาธารณะของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนให้แก่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในข้อ 504 ในทันทีที่จัดทำเสร็จ

3. ในการแจ้งข้อมูลตามวรรค 1 ภาคีที่ใช้หรือขยายมาตรการปกป้องจะต้องจัดหาหลักฐานเกี่ยวกับความเสียหายรุนแรงหรือเป็นภัยคุกคามอย่างแท้จริงดังกล่าว ที่เกิดจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง อันเป็นผลจากการลดหรือการยกเลิกอากรศุลกากรที่เรียกเก็บจากสินค้านี้ดังกล่าวตามความตกลงนี้ ลักษณะที่ชัดเจนของสินค้าที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดของมาตรการที่เสนอ รวมทั้งมูลเหตุที่เหมาะสมในการไม่เลือกใช้มาตรการที่กำหนดไว้ในข้อ 502 (เอ) วันที่เริ่มใช้มาตรการ ระยะเวลาที่ใช้ และตารางเวลาสำหรับมาตรการผ่อนคลายนความเข้มงวดตามลำดับ หากใช้บังคับ ในกรณีที่มีการขยายการใช้มาตรการ ให้แสดงหลักฐานด้วยว่าอุตสาหกรรมภายในที่เกี่ยวข้องกำลังปรับตัว เมื่อมีการร้องขอภาคีที่ใช้หรือขยายการใช้มาตรการปกป้องจะต้องจัดหาข้อมูลเพิ่มเติมตามที่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งอาจเห็นว่าจำเป็น

4. ให้ภาคีฝ่ายที่เสนอที่จะใช้หรือขยายมาตรการปกป้องให้โอกาสที่เพียงพอสำหรับการปรึกษาหารือล่วงหน้ากับภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อความมุ่งหมายที่รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะการทบทวนข้อมูลที่กำหนดไว้ในข้อ 3 แลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับมาตรการดังกล่าว และเพื่อบรรลุลความตกลงเกี่ยวกับการชดเชยความเสียหายตามที่กำหนดไว้ในข้อ 507 (1)

5. ในกรณีที่ภาคีใช้มาตรการชั่วคราวตามที่กำหนดในข้อ 505 เมื่อมีการร้องขอจากภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ให้เริ่มทำการปรึกษาหารือทันทีหลังจากที่มีการใช้มาตรการชั่วคราวดังกล่าว

6. ข้อบทที่เกี่ยวกับการแจ้งข้อมูลภายใต้บทนี้ จะต้องไม่กำหนดให้ภาคีเปิดเผยข้อมูลลับ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการขัดขวางการบังคับใช้กฎหมาย หรือมีเจตนาเป็นการขัดต่อประโยชน์สาธารณะ หรือจะเป็นการทำให้เสียหายซึ่งผลประโยชน์ด้านการพาณิชย์ที่ถูกต้องตามกฎหมายของวิสาหกิจใดๆ ไม่ว่าจะของเอกชนหรือของรัฐ

ข้อ 507

การชดเชยความเสียหาย

1. ภาคีที่ขยายการใช้มาตรการปกป้องเป็นระยะเวลาโดยรวมเกินกว่า 3 ปี ในการปรึกษาหารือกับภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง จะต้องให้การชดเชยสำหรับการเปิดเสรีทางการค้าโดยเป็นการตกลงร่วมกัน ในรูปของสิทธิประโยชน์

ที่เท่าเทียมกันในสาระสำคัญในระหว่างระยะเวลาการขยายการใช้มาตรการเกินกว่าสามปีที่กล่าวถึงข้างต้น ให้การปรึกษาหารือดังกล่าวเริ่มต้นขึ้นภายใน 30 วัน เมื่อมีการตัดสินใจที่จะมีการขยายการใช้มาตรการดังกล่าว โดยเป็นไปตามข้อ 506 (4) โดยจะต้องเริ่มต้นขึ้นก่อนมีการขยายการใช้มาตรการดังกล่าว

2. หากภาคีไม่สามารถที่จะบรรลุความตกลงเกี่ยวกับการชดเชยความเสียหายภายใน 30 วันหลังจากที่การปรึกษาหารือเริ่มขึ้น ให้ภาคีผู้ส่งออกสามารถระงับการให้สิทธิประโยชน์ที่เท่าเทียมกันในสาระสำคัญต่อการค้าของภาคีที่ขยายการใช้มาตรการปกป้อง

3. ให้ภาคีแจ้งให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างน้อย 30 วันก่อนที่จะระงับการให้สิทธิประโยชน์ภายใต้วรรค 2

4. ให้พันธกรณีในการชดเชยความเสียหายภายใต้วรรค 1 และสิทธิที่จะระงับการให้สิทธิประโยชน์ที่เท่าเทียมกันในสาระสำคัญภายใต้วรรค 2 สิ้นสุดลงในวันที่ยกเลิกการใช้มาตรการปกป้อง

ข้อ 508

มาตรการปกป้องทั่วไป

1. ภาคีแต่ละฝ่ายคงไว้ซึ่งสิทธิและพันธกรณีของตนภายใต้ข้อ 19 ของแกตต์ 1994 และความตกลงดับบลิวทีโอว่าด้วยมาตรการปกป้อง และข้อบทที่เกี่ยวข้องอื่นใดในความตกลงดับบลิวทีโอ ความตกลงนี้ไม่ก่อให้เกิดสิทธิหรือพันธกรณีเพิ่มเติมต่อคู่ภาคีที่เกี่ยวข้องกับมาตรการปกป้องทั่วไปดังกล่าว เว้นแต่ภาคีที่ใช้มาตรการดังกล่าวอาจไม่ใช้มาตรการกับการนำเข้าสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง หากการนำเข้าดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดอันตรายรุนแรงหรือภัยคุกคามให้เกิดอันตรายรุนแรงดังกล่าว หรือความเสียหายรุนแรงหรือภัยคุกคามที่ก่อให้เกิดความเสียหายรุนแรงดังกล่าวจริง หรือปัจจัยดังกล่าวอื่นใดที่อาจกำหนดไว้ในข้อ 19 ของแกตต์ 1994 และความตกลงดับบลิวทีโอว่าด้วยมาตรการปกป้อง และข้อบทที่เกี่ยวข้องอื่นใดในความตกลงดับบลิวทีโอ

2. ให้ภาคีที่พิจารณาจะใช้มาตรการปกป้องทั่วไปกับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเริ่มการปรึกษาหารือกับภาคีฝ่ายนั้นก่อนที่จะดำเนินการใช้มาตรการดังกล่าวโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

ส่วนที่ 3

มาตรการปกป้องพิเศษสำหรับสินค้าเกษตรอ่อนไหวบางรายการ

ข้อ 509

มาตรฐานสำหรับมาตรการปกป้องพิเศษ

1. ในสภาวะการณ์พิเศษ ภาคิอาจใช้มาตรการปกป้องพิเศษในการจำกัดจำนวนสินค้าเกษตรอ่อนไหวเฉพาะตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 5
2. คู่ภาคิจะต้องพยายามอย่างดีที่สุดที่จะใช้มาตรการปกป้องพิเศษในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อผูกพันของตนภายใต้ข้อกำหนดของความตกลงนี้ เพื่อส่งเสริมการขยายการค้าทวิภาคิในการค้าสินค้าเกษตร
3. ภาคิอาจใช้มาตรการปกป้องพิเศษกับสินค้าในระหว่างระยะเวลาที่กำหนดไว้ในภาคผนวก 5 สำหรับสินค้านั้น ๆ เท่านั้น
4. มาตรการปกป้องพิเศษดังกล่าวอาจใช้กับการนำเข้าสินค้าเกษตรที่ระบุไว้ในภาคผนวก 5 หากปริมาณการนำเข้าของสินค้าที่ได้ถึงกำหนดนั้นของภาคิอีกฝ่ายหนึ่งเข้ามาในดินแดนศุลกากรของภาคิในระหว่างปีปฏิทินที่กำหนดไว้ใด ๆ เกินกว่าระดับปริมาณที่กำหนดไว้สำหรับปีนั้น ระดับปริมาณที่ใช้ดังกล่าวกำหนดไว้ในภาคผนวก 5
5. หากเป็นไปตามเงื่อนไขในวรรค 4 ภาคิอาจเพิ่มอัตราอากรศุลกากรที่ใช้บังคับกับสินค้าสำหรับช่วงระยะเวลาที่เหลือของปีปฏิทินนั้น โดยการใช้อัตราอากรศุลกากรที่เรียกเก็บกับสินค้าในอัตราเชิงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง (อัตราอากรปกติ) ณ ขณะนั้น หรืออัตราฐาน อัตราได้อัตราหนึ่งต่ำกว่า
6. ปริมาณใด ๆ ที่ส่งมาของสินค้านั้น ที่กำลังอยู่ระหว่างการขนส่งบนพื้นฐานของสัญญาที่ได้ตกลงกันก่อนมีการเรียกเก็บอากรศุลกากรเพิ่มเติมภายใต้ข้อกำหนดของข้อนี้ จะต้องได้รับการยกเว้นจากการเรียกเก็บอากรศุลกากรเพิ่มเติมดังกล่าวใดๆ โดยมีเงื่อนไขว่าปริมาณของสินค้านั้นที่จัดส่งมาจะถูกนับรวมอยู่ในปริมาณของการนำเข้าสินค้านั้นในช่วงปีถัดไป เพื่อความมุ่งประสงค์ของการใช้ระดับปริมาณที่กำหนดไว้ตามข้อบทของวรรค 4 ในปีนั้น
7. ภาคิแต่ละฝ่ายจะต้องใช้มาตรการปกป้องพิเศษใดๆ ในลักษณะที่โปร่งใส โดยภาคิที่ใช้มาตรการพิเศษจะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อภาคิอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ทราบล่วงหน้าโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ และในกรณีใด ๆ ภายใน 10 วันทำการของการดำเนินการดังกล่าว
8. เมื่อมีการร้องขอ ภาคิที่ใช้มาตรการปกป้องพิเศษจะต้องปรึกษาหารือและร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลตามความเหมาะสมกับภาคิอีกฝ่ายหนึ่งเกี่ยวกับเงื่อนไขในการใช้มาตรการดังกล่าว
9. ภาคิไม่อาจใช้มาตรการปกป้องพิเศษกับสินค้าซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของมาตรการที่ภาคิได้ใช้ตามข้อ 19 ของแอกต์ 1994 และความตกลงฉบับลิวทิงโฮว่าด้วยมาตรการปกป้อง หรือข้อบทที่เกี่ยวข้องอื่นใดในความ

ตกลงดับลิวทีโอ หรือมาตรการที่กำหนดไว้ในข้อ 502-508 หรือภาคีไม่อาจคงไว้ต่อไปซึ่งมาตรการปกป้องพิเศษกับสินค้าที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการที่ภาคีใช้ตามข้อ 19 ของเกณฑ์ 1994 และความตกลงดับลิวทีโอว่าด้วยมาตรการปกป้อง หรือข้อบทที่เกี่ยวข้องอื่นใดในความตกลงดับลิวทีโอหรือมาตรการใด ๆ ที่กำหนดในข้อ 502-508

10. โดยไม่ช้าเกินกว่า 3 ปีนับจากวันที่เริ่มใช้บังคับความตกลงนี้ คู่ภาคีจะต้องทบทวนการดำเนินการตามข้อนี้ รวมทั้งความเหมาะสมของรายการสินค้าและระดับปริมาณรวมถึงปัจจัยการเติบโตที่กำหนดไว้ในภาคผนวก 5 การทบทวนจะต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางการค้าระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

11. ในกรณีที่ภาคีทำความตกลงหรือข้อตกลงกับประเทศที่มีได้เป็นภาคีนับจากที่เริ่มใช้บังคับความตกลงนี้ โดยมีได้มีมาตรการปกป้องพิเศษกับสินค้าหรือสินค้าต่างๆ ที่ครอบคลุมในส่วนที่เกี่ยวข้องของภาคผนวก 5 ของความตกลงนี้ และในกรณีที่ประเทศที่มีได้เป็นภาคีเป็นผู้ส่งออกที่สำคัญของสินค้าหรือสินค้าต่างๆ โดยความยินยอมร่วมกันคู่ภาคีจะต้องเริ่มการปรึกษาหารือเกี่ยวกับขอบเขตสำหรับสินค้านั้นหรือสินค้านั้นที่จะถอนออกจากภาคผนวก 5